

Miðvikan

Til Íslands við Óla:

Geila Jóannes á Skálum: Var eisini saman við yrkjaranum Oliver á Ryggi

Geila Jóannes

Tað hendi meira á Skálum enn bert tað at rógva út. Jóannes fann eisini saman við einum “líkamanni”, nevniliga Oliver á Ryggi

3. partur

Ein dagin vit fóru til útróðrar, kemur ein bátur at landi, og tveir menn eru við. Eg kendi annan mannin. Hann var úr Vík og kallaðist Jóhannes Djurhuus. Hann segði, at hann var við Tordenskjold, og teir vóru komnir inn við einum telegrammi, sum skuldi sendast. So skuldu teir aftur fara suður fyri fjarðirnar at royna. Eg spurdi hann, um tað kundi borið til hjá okkum at fingið eitt sleip suður fyri Hellingina. Hann helt, at tað mátti borið til. Hetta var ein lætti, vit sluppu undan at rógva sjálvir. Tá ið teir hildu, at vit vóru komnir nóg langt, sleptu teir okkum.

Vit settu so línuna og lótu hana standa í tveir tímar, so lögdu vit á at draga. Vit vóru ógvuliga spentir, tí tað var so tungt at draga. Tað vísti seg at vera toskur á. Vit fingi 20 toskar á fyrsta stykkinum, men vektin var líka nóg enn á línuni. Men nú blivu tað bara litar, eitt slag av steinbíti. Men teir blivu blakaðir út aftur. Einar triggjar línur vóru drignar uttan meira av toski. Men so byrjaði at vera á aftur, og vit fingi floytufullan bát. Nú var tyngsta takið eftir, og tað var at rógva til lands. Veðrið var av tí besta, og vit nærkaðust so smátt. Men nú kom toka, og vit róðu í ein vesturhallan norðan. Tað gekk ikki so skjótt, tí báturin var so tungur. Men so klárað hann í, og vit komu inn móti Lambaoyruni, sum er út móti spissinum á Langanesi.

Nú kom eitt fuglfjarðaskip inn við landinum. Men vit tordu ikki at biðja um enda og sleip, tí báturin var so tungur. Sleip kundi vera vandamikið við so tungum báti.

Vit komu at landi í øllum góðum, og vit vóru bestir av bátunum á Skála henda dagin. Men vit vóru eitt samdøgur um túrin.

Vit gjørdi av henda dagin ikki at fara aftur út á somu leið, tí so nógvrur fiskur var nærri landi. Men kortini vóru vit har nakrar túrir og fingi altíð væl av fiski. Vit vóru tó

Lendingini á Skála

Toftirnar av íshúsinum á Skála

altíð 4-5 línulongdir uttan fyri hinar bátarnar.

Sungu sum veiðan hevði verið

Her skal skoytast uppí, at bókin hjá Sámali Johansen “Til lands” er eitt gott íkast til hesa søgu um útróður til lands.

Sámal hevur eisini frásøgn hjá húsamanninum Sivar Højgaard,

sum somuleiðis róði nóg út á Skálum.

Her er okkurt, sum ikki Jóannes hevur við. Til dømis greiðir hann frá, at við síðuni av teimum búði ein bátamanning, har tað vóru menn, sum dugdu væl at syngja. Tað hoyrdist væl á sanginum, um vikan hevði verið ein veiðivika. Hevði hon verið góð, var sálmasangurin harður og dunandi. Var hon vánalig,

var tað ikki meira enn tað grælaði úr teimum.

Sildin kom

Aftur til Jóannes: Nú var sildin komin, og fleiri bátar fóru at royna eftir sild, men tað gekk ójavn á.

Vit plagdu at seta gørnini um dimmi. Vit royndu so við snøri, meðan línin stóð. Vit máttu hyggja eftir, um nøkur sild var komin í.

Hetta sóu vit á kíknum. Tí mátti eisini ansast eftir, at ikki ov nógv onnur veiða varð tikin inn í bátin.

Vit kundu annars fáa uppi tvey trý skippund eina nátt.

Bara eina ferð varð ov nóg inn-tikið. Sildin hevði tað við at koma í tørnum. Eina ferð vit sóu eina torvu settu vit sildagarnið. Tá vit vóru næstan lidnir at seta, fór kíkurin undir. Vit hildu, at ein sildreki var komin í garnið. Vit lögdu á at draga, og tá ið vit fingi garnið á borði, var tað fult av sild. Vit gjørdi av at taka sildina burtur úr garninum, so hvørt vit drógu. Tað var skjótt, at báturin fylltist. Men móti endanum var minni í, og vit tóku endan á garninum við sildini í inn í bátin.

Tá var nóg so mikið í bátinum. Men tað var gott veður, tí spældi alt væl av. Tá ið vit vóru lidnir at taka burtur úr, bóru vit sildina út í íshúsið, sum stóð á bakkanum. Tað var í síni tíð bygt av íslendingum og føroyingum til føroysku skipini, sum royndu á Eysturlandinum. Tey kundu fáa bæði ís og agn haðani.

Vit kundu so fáa okkurt frá skipunum, sum okkum manglaði. Tað kundi vera margarin, sukur, keks, kaffi, te og okkurt sovorðið.

Veiðan hjá okkum henda dagin vigaði 4.300 pund, og var hetta tað mesta, sum hevði verið í bátinum.

At bota gørn fyri gøtumenn

Ein morgunin, eg hevði lagt meg uppá seingina, kemur ein smá-drongur inn og sigur, at Dánjal (Poulsen) í Gøtu spyr, um eg kann koma inn til teirra. Eg segði, at eg skuldi koma. Eg fekk mær ein drekkamunn, og síðani fekk eg mær eitt sildagarnnóða. Eg visti frammanundan, at tað var at bota teimum eitt sildagarn, at ørindini vóru. Tá eg kom í dyrnar møtti eg Tummasi í Bartalstovu. Hann spyr: “Hvar fer tú, tú er ikki vanur at renna hús úr húsi.” “Eg eri komin at bota tað aftur, sum tínar bondsku hendur gera við gørnini, tá ið tú tekur sildina úr teimum.”

Eg kendi Tummas væl, áðrenn